

The Work of Eye av Zbyněk Baladrán & Barbora Kleinhamplová, under *The Sleep-Over Experiment* som en del av *Icke-kunskap, skratt och den rörliga bilden* på Index Foundation Stockholm 2019.

FOTO: THE INDEX FOUNDATION

FOTO: LUCIEN & AUGUSTIN

Att undersöka den skrattande kroppen

Hur kan den rörliga bilden och den skrattande kroppen bli agenter för nya tänkanden, varanden och ageranden? Det studerar konstnären Annika Larsson i sin forskning.

Berätta lite kort om ditt forskningsprojekt *Icke-kunskap, skratt och den rörliga bilden*, som du bedrivit på Kungliga Konsthögskolan. Vad var tanken?

– Idén är att låta den rörliga bilden och den skrattande kroppen, som icke-mänskliga och icke-medvetna aktörer, utmana vår uppfattning om mänsklig kontroll och kunskap. Den rörliga bilden har länge setts som ett representativt medium, men jag är intresserad av dess affektiva kraft som likt skrattet öppnar för nya och alternativa sätt att tänka, agera och vara tillsammans, samt dess potential att omkullkasta maktordningar. Inom projektet är jag också intresserad av hur teknik, makt och visualitet är sammanlänkade, och vad spontan och okontrollerad rörelse spelar för roll i det vi definierar som levande eller icke-levande idag.

Projektet är finansierat av Vetenskapsrådet. Vad betyder möjligheten att forska för dig som konstnär?

– Projektet har tillåtit mig att fördjupa

mig på ett sätt som jag inte förut har haft ekonomisk möjlighet eller tid till. Det har också gett mig en plattform och medel för att kontakta och bjuda in konstnärer och forskare som jag är intresserad av. Att skapa dessa sammanhang och bygga relationer med och mellan andra konstnärer har känts som kanske den mest intressanta utvidgningen av mitt eget arbete.

Den konstnärliga forskningen har ju varit föremål för het debatt efter att Bogdan Szybers doktorsavhandling blev underkänd. Vad tycker du om rollen för den konstnärliga forskningen?

– Ja det finns nog inget entydigt svar på den frågan. Viktig eller flum, underkänd eller godkänd – det beror på i vilket sammanhang och till vilka man ställer frågan. Paradoxen med konst är att den ibland kanske måste tolkas som just överflödigt för att visa sig vara viktig.

Men, med en mer sträng akademisering av konsten finns det naturligtvis en risk att vi glömmer bort denna viktiga roll som konsten ofta spelar – förmågan att vara på två platser (i två system) samtidigt.

Du är även professor i konst på Hochschule für bildende Künste Hamburg. Vad skiljer det tyska och svenska konstskolesystemet?

– En hel del. HFBK Hamburg är till exempel mycket större än många svenska konsthögskolor, så utbudet är därmed större, samtidigt som det fysiska utrymmet är mindre, så som student delar du exempelvis ateljé med många andra under hela studietiden. De flesta av mina studenter jobbar också vid sidan av för att finansiera sina studier vilket kan vara tufft, men det kanske är samma sak i Sverige idag. Och vad det gäller den konstnärliga forskningen

så är det praktiska utövandet mer förankrat i teoretiskt skrivande i Tyskland än i Sverige.

Vad hade man kunnat göra för att förbättra konstnärens villkor 2021?

– Basinkomst vore bra!

Nora Hagdahl

ANNIKA LARSSON

är en film-, installations- och performancekonstnär baserad i Berlin, samt professor på Hochschule für bildende Künste Hamburg.